12 Δεκεμβρίου 2014

Η αξία της προσευχής.

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες





Ψάχνοντας βρήκα ένα ωφέλιμο κείμενο του Σεβ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε Σεραφείμ Κυκκώτη και το θεώρησα ως καταλληλότερο για να αρχίσει αυτή η ιστοσελίδα. Καλή ανάγνωση!

Ο Απόστολος Παύλος μας δίνει συμβουλές μεγάλης σημασίας στη Αποστολική Περικοπή αυτής της Κυριακής (Ρωμαίους 12, 6-14). Με λίγες φράσεις διατυπώνει με σαφήνεια τα καθήκοντά μας απέναντι στο Σωτήρα μας Χριστό. Ιδιαίτερη σημασία καί σοβαρότητα δίνει στό θέμα της προσευχής.

1. Τι είναι η Προσευχή; Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός έδωσε έναν υπέροχο ορισμό: «Η Προσευχή είναι η ανύψωσις του πνεύματος προς τον Θεόν».

Εμείς οι άνθρωποι, που είμεθα τόσο μικροί, αποσύρουμε γιά λίγη ώρα την σκέψη μας, με την προσευχή, από τη γη και την αφήνουμε να ανεβεί ψηλά και να συναντήσει τον πλάστη του ανθρώπου και όλης της δημιουργίας.

Πλησιάζουμε το Θρόνο Του και συνομιλούμε μαζί Του, σε μιά ατμόσφαιρα φιλίας και αγάπης. Του λέμε τις χαρές μας και τις λύπες μας και Του αναθέτουμε τις αγωνίες και τους πόνους της καρδιάς μας. Εκείνος τα ακούει σαν καλός πατέρας και ειλικρινής φίλος.

2. Είναι αναγκαία η προσευχή; Όλοι οι λαοί αναγνωρίζουν την ανάγκη της προσευχής, διότι είναι έμφυτο στον άνθρωπο να πιστεύει στο Θεό. Ο ίδιος ο Κύριος μας έδωσε το παράδειγμα. Παντού και πάντοτε προσηύχετο προς τον Ουράνιο Πατέρα Του και μέχρι την τελευταία του στιγμή, από τον σταυρό Του, προσηύχετο γιά τους σταυρωτάς Του.

Ο Θεός δεν έχει ανάγκη από την προσευχή μας. Ούτε οι δοξολογίες μας Του προσθέτουν δόξαν και λάμψιν. Εμείς, επειδή μόνοι μας δεν μπορούμε να επιτύχουμε σε τίποτε, έχουμε την ανάγκη του Θεού.

Η προσευχή είναι η ζωή της ψυχής μας. Όποιος δεν προσεύχεται είναι σαν το ψάρι έξω από το νερό, σαν το σπίτι χωρίς θεμέλια, σαν το πουλί χωρίς φτερά!...

Τί θα λέγαμε για ένα γλύπτη που θέλει να φτιάξει ένα άγαλμα χωρίς τη σμίλη; ή για ένα στρατιώτη που θέλει να πολεμήσει χωρίς όπλο; Έτσι και ο Χριστιανός δεν μπορεί να κερδίσει τον παράδεισο χωρίς την προσευχή.

Γι' αυτό πρέπει να δουλεύουμε και να προσευχόμεθα, να σκεπτόμεθα και να προσευχόμεθα, να αγρυπνούμε και να προσευχόμεθα, να υποφέρουμε και να προσευχόμεθα, να ευτυχούμε και να προσευχόμεθα.

3. Μερικοί όροι: Ο Δαυϊδ επιθυμούσε «η προσευχή του να ανεβαίνει σαν θυμίαμα στο θρόνο του Θεού».

Για να είναι όμως τέτοια η πρεσευχή μας χρειάζεται:

α) Προσοχή και ευλάβεια. Προσευχή χωρίς προσοχή και ευλάβεια, είναι σαν να στέλωμεν ένα γράμμα χωρίς διεύθυνση.

β) Πίστις και εμπιστοσύνη. Προσευχή χωρίς πίστη και εμπιστοσύνη είναι σαν να

γράφαμε ένα γράμμα και να το αφήναμε επάνω στο γραφείο λέγοντας: «Δεν θα μου απαντήσουν, ποιός ο λόγος να το στείλω»;
Ο Χριστιανός πρέπει να επιμένει στην προσευχή και να πιστεύει ότι ο Θεός θα κάμει το καλύτερο. Μπορεί κάποτε αυτό που ζητούμε να μην είναι προς το συμφέρον μας. Ο Θεός γνωρίζει καλύτερα από εμάς.
Δεν πρέπει ποτέ να μεμψιμερούμε κατά του Θεού αν, από αγάπη, μας αρνηθεί κάτι που ζητήσαμε.
Άλλοτε πάλι αργεί να μας το δώσει, για να δοκιμάσει την πίστη μας. Δεν πρέπει όμως ποτέ να χάνωμε την πίστη μας.
4. Αποτελέσματα της προσευχής: Στην Παλαιά και στη Καινή διαθήκη, είναι άπειρα τα παραδείγματα που φανερώνουν ότι:
α) Η προσευχή είναι όπλο ανίκητο.
β) Η προσευχή δίνει ευλογία στη δουλειά και κάνει τους κόπους μας να καρποφορούν.
γ) Η προσευχή δημιουργεί ατμόσφαιρα γαλήνης, όπως λέει και ο ποιητής:
Ας έλθει η βροχή και το χαλάζι,
κι άς σπάσουν οι ουρανοί μ’ ορμή στη γη
Εσένα έχω πατέρα, τί με νοιάζει;
δ) Η προσευχή ενώνει τα μέλη της οικογενείας και τα συνδέει με ιερούς δεσμούς αγάπης.
«Ένα παιδί πνίγεται», ακούστηκε μιά φωνή σ’ ένα χωριό, που βρισκόταν κοντά σ΄ένα ορμητικό ποτάμι.
Πράγματι, έτρεξαν όλοι και είδαν ένα παιδί που επάλευε για να σωθεί.
Αμέσως έφεραν ένα σχοινί και ο καλύτερος κολυμβυτής του χωριού το εζώστηκε στη μέση του και, αφού έδωσε την άλλη άκρη στους συγχωριανούς του, ερρίχτηκε στα νερά του ποταμού.
«Τραβήξτε το σχοινί» εφώναξε σε λίγο, μόλις άρπαξε το παιδί. Οι χωρικοί κοιτάχτηκαν με αγωνία. Κανείς δεν είχε φροντίσει να κρατήσει την άλλη άκρη του σχοινιού. Το δυνατό ρεύμα παρέσυρε τους δύο άμοιρους ανθρώπους και επνίγηκαν!….

Πηγή: askitikon.eu